

## РЕШЕНИЕ

№ 619

гр. Благоевград, 26.09.2023 г.

### В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:   Татяна Д. Б. Маркова

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова  
като разгледа докладваното от Татяна Д. Б. Маркова Гражданско дело № 20231210101000 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното: ☐

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова молба, подадена от К. И. В., с ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. Б.....чрез адвокат А. Б. против Дирекция „Н..... представлявана от Директора Д.... гр. Б.....

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което:

- Да се отмени като незаконосъобразни Заповед № ЛС-89/27.03.2023 год. на Директора на Дирекция „Национален парк Рила” за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и Заповед ЛС № 92/27.03.2023 г на Директора на Дирекция ”Национален парк Рила” за прекратяване на трудовото правоотношение.

- Да се възстанови ищецът на длъжността, която е заемал преди прекратяване на трудовият договор - „Главен специалист в ПУ Боровец, отдел „Контрол и охрана”, Дирекция „Биоразнообразие, контрол и охрана” при ДНПР-Благоевград” в Дирекция „Национален парк Р.-Б....

- да бъде осъден ответника да му заплати обезщетение по чл. 225 КТ в размер на общо 756, 00 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, представляващи: - 256, 00 лв. - обезщетение за времето, през което е останал без работа от 28.03.2023 г. до 02.04.2023 год.; -500, 00 лв. - разлика между полученото брутно трудово възнаграждение при друг работодател в размер на 780, 00 лв. за времето от 03.04.2023 год. до 03.05.2023 год. и дължимите му се от ответника 1280,00 лв. за същия период.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Твърди се в исковата молба от ищеца, че работи в Дирекция „НП Рила” - Б... от 1999 год., като последно заеманата от него длъжност по трудово правоотношение била „Главен специалист в ПУ Б... отдел „Контрол и охрана”, Дирекция „Биоразнообразие, контрол и охрана” при ДНПР-Б....”. Сочи се, че със Заповед № ЛС-89/27.03.2023 год. на Директора на Дирекция „Национален парк Рила” му било наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и със Заповед ЛС № 92/27.03.2023 г на Директора на Дирекция ”Национален парк Рила” трудовото му правоотношение било прекратено, считано от 28.03.2023 г. Ищецът твърди, че тези заповеди са незаконосъобразни и като такива иска да бъдат отмени, поради

следното: Твърди се, че в Заповед № ЛС-89/27.03.2023 год. на Директора на ДНПР не са индивидуализирани твърдяните нарушения като време и място на извършването им, поради което за ищеца е невъзможно да заяви конкретно становище по повод спазване на сроковете за издаване на акта, но с настоящата прави възражение за издаване на Заповедта в нарушение на чл. 194 КТ, което прави акта незаконосъобразен.

Поддържа се още от ищеца, че дисциплинарното уволнение му е наложено в нарушение на разпоредбата на чл. 193 КТ, тъй като не му е дадена възможност да се запознае с конкретните твърдения на наказващия орган за извършени нарушения, поради което и не му е дадена възможност реално да се защити и да заяви собствената си позиция, респ. да ангажира доказателства. Искането на обяснения е извършено съвсем формално, като целта му не е изясняване на случая, а налагане на наказание и то в най-тежката предвидена в закона форма. Твърди, че в случая дори не са му изисквани обяснения и не е изслушан по всички твърдяни „нарушения“, за които му е наложено наказанието и които абстрактно и общо са посочени в атакуваната заповед.

Твърди се и че е налице съществено противоречие между фактическите и правни основания за налагане на наказанието. От една страна се твърди нарушение на текста на чл. 187 ал. 1 т. 9 от КТ - увреждане имущество на р-ля, а наказанието се налага за неизпълнение на законни нареждания на р-ля и на други трудови задължения. Какви са тези неизпълнения на други трудови задължения - от заповедта изобщо не може да се установи. Не става ясно и кое имущество е увредил, както и системността в нарушенията как е определена и в какво се изразява, респ. по отношение на кои твърдяни нарушения е относима. Сочи се, че това пречатства правото му на защита, респ. съдебният контрол, а от там - налице са основания за отмяна на атакуваната заповед.

Сочи се още, че твърдението за извършени нарушения по чл. 187 КТ само по себе си не обосновава възможност за налагане на дисциплинарно уволнение, тъй като последното може да стане само в хипотезата на чл. 190 КТ, за която нито има твърдение да е осъществена, нито пък описаните „нарушения“ попадат сами по себе си в обхвата на този текст. Като последица от това липсват изобщо основания за налагане на това наказание – както фактическо, така и правно, което води до незаконосъобразност на атакуваната заповед.

Твърди се и че Заповедта е издадена в нарушение на изискванията на чл. 189 КТ, тъй като в същата няма посочени конкретни обстоятелства досежно тежестта на „нарушенията“, последиците от тях, формата на вината, обстоятелствата по случая, както и цялостното му поведение. Наличието само на декларативното им изброяване в самата заповед е равнозначно на липса на мотиви по тези обстоятелства, които работодателя е бил длъжен да вземе предвид и да се произнесе по тях в самата заповед за налагане на наказание.

Сочи се, че в случая в заповедта изобщо не е посочено нито защо се приема извършено виновно нарушение, нито какво е това нарушение, нито пък какво произтича от твърдяните неизпълнения. На практика е съставен един акт за налагане на наказание, който цели единствено прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца, а не налагане на наказание за реално осъществени нарушения. Т.е. налице е злоупотреба с право, като заповедта е издадена в нарушение на чл. 8 КТ, задължаващ страните да са добросъвестни в отношенията.

Твърди се, че Заповедта за налагане на наказанието „уволнение“ като цяло е немотивирана и не отговаря на изискванията на чл. 195 КТ, тъй като в нея липсва конкретика както относно твърдяното нарушение /с всички негови съставомерни признаци и индивидуализация/, така и не е посочено конкретно време на извършване, нарушена норма и др. Цитираните в началната част на заповедта документи не са му връчвани, нито е запознат с тях, поради което и същите не могат да послужат като основание за обосноваване на наказанието.

Липсата на индивидуализация на твърдяните нарушения пречатства възможността за проверка за законосъобразност на уволнението и респ. това е основание за неговата отмяна.

Сочи се, че същевременно - ангажирането на дисциплинарната отговорност на служителя

се извършва само при наличие на факти, осъществяващи състава на съответните дисциплинарни нарушения. Поддържа се, че в оспорената заповед липсва посочване на конкретни действия или бездействия, които да са относими конкретно към ищеца, липсва всякаква индивидуализация по време и място, обосноваващи възприетите от органа дисциплинарни нарушения и то подкрепени с надеждни доказателства, а не с предположения. Цитираните като нарушени текстове от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и др. са абстрактни, а задължение на работодателя е да конкретизира конкретното поведение на служителя, довело до тяхното нарушаване, каквато конкретизация не е налице.

Поддържа се още, че дадените от ищеца обяснения пред наказващия орган изобщо не са обсъдени, което на самостоятелно основание опорочава процедурата по налагане на наказание и е основание за отмяна на заповедта.

Твърди се и че Заповедта е издадена в нарушение на чл. 197 КТ, като в нея са коментирани нарушения от 2004 г и 2009 г, по отношение на които са изтекли законоустановените срокове и същите следва да се считат заличени. Като такива те не могат да бъдат съобразявани при налагане на наказанието, предмет на оспорената заповед.

Независимо от горното ищецът оспорва изцяло твърденията, че е извършил нарушенията, визирани в атакуваната заповед за налагане на наказание „уволнение“, поради което същото е незаконосъобразно:

Сочи се, че в заповедта се твърди, че не е установил умишлена манипулация на GPS система, инсталирана на МПС с рег. № СА 08 30 XM. В тази връзка в заповедта липсва всякаква конкретика в какво се изразява манипулацията на тази система, поради което за ищеца е невъзможно да заяви дали изобщо същата е била видима за него.

От друга страна - като служител в ДНПР поддържа, че не разполага с достъп до данните, предавани от GPS системата, поради което не е в състояние нито да установи има ли манипулация или не, нито пък да знае дали тази система подава данни или не. В тази връзка твърди, че такива манипулации и нарушения не са извършвани, а дори и да ги е имало – не е имал възможност нито да ги види, нито да ги установи, тъй като няма достъп до данните, които се предават от системата. Твърди, че в случая не е уведомяван в нито един момент за прекъсване в подаването на информацията от устройството. С такова разполагат само служители в Дирекцията в Б..... с което работодателят му е наясно. Ето защо и вменявайки му задължения и отговорности, каквито нито е имал, нито е могъл да предвиди се поддържа, че ответника злоупотребява с нахождаща се при него информация, а не при ищеца като служител. Твърди се, че в този смисъл и на това основание е налице злоупотреба с право по см. на чл. 8 от КТ, което налага отмяна на атакуваната заповед. Твърдението, че не е установил умишлена манипулация, е изцяло невярно и не може да се вмени в неизпълнение на служебните му задължения.

Сочи се още, че в случая по начина, записан в заповедта, се налага извод, че твърдението е за осъществена от друг манипулация, а не от самия ищец. Това обаче налага посочване и на лицето, което се твърди да е извършило такава манипулация, за да може да се защити, а съдът да осъществи контрол за законосъобразност. При липса на данни затова в заповедта, същата следва да бъде отменена.

Не на последно място ищецът сочи, че ако се твърди, че друг е осъществил манипулация на устройство, то тогава по отношение на него е неприложим текста на чл. 187 ал. 1 т. 9 от КТ — увреждане имущество на р-ля, което е посочено като основание за налагане на наказанието. Изложеното сочи на противоречие между фактически и правни основания за издаване на оспореният акт, а това налага отмяната му.

Ищецът поддържа и че е невярно е твърдението, че системно не е спазвал и е нарушавал работното време и графика. Точно обратното - спазвал ги стриктно, съответно изпълнявал е проверки и наблюдения във връзка със сигнали за нарушения и др., които са в рамките на задълженията ми по ДХ. Поради липса на конкретика кога се твърди неспазването им и респ. в какво се изразява същото, не може да заяви становище в по-голяма конкретика.

Твърди се в исковата молба, че посочените в заповедта дълги престои на МПС в с. Р..., както и „на други места извън територията на Парка” не могат да обосноват неизпълнение на задължения, тъй като в с. Р...е офиса на ДНПР за този район и е нормално МПС и самият ищец да има престои на този адрес, тъй като именно там изпълнява част от вменените му задължения.

От друга страна — за да се стигне до всички участъци от територията на ДНПР е необходимо използването на пътища, които са извън територията на Парка и това налага в определени случаи автомобилите да са извън нея. Същевременно - през зимата условията не позволяват достигане до всички местности и участъци от Парка с автомобили и това налага оставянето им на най-близкия път /вкл. извън територията на Парка/, а след това се продължава с обходи, които се извършват пеша. С оглед на това липсват необосновани престои на МПС на твърдяните непозволені според работодателя места и това е основание за отмяна на заповедта, тъй като нарушения не са извършвани. Ищецът твърди, че МПС е използвано само и единствено за осъществяване на служебните му задължения и по начин, за който ответника е известен и по който винаги се е работило от съществуването на ДНПР.

Поради липса на конкретика в заповедта къде точно е преминавало и стояло МПС извън чертите на Парка, не е в състояние да заяви по-конкретни възражения и да организира адекватно защитата си. Тази липса обаче прави невъзможен и съдебният контрол, поради което е абсолютно основание за отмяна на заповедта.

Сочи се още, че в заповедта не става ясно във връзка с кои действия и/или бездействия р-ля е приел, че не е опазил имущество на администрацията или че същото се ползва за лични цели, каквито са твърденията в началната ѝ част. Ищецът твърди, че в случая такива действия не е извършвал и нищо не е ползвал за себе си. Ето защо липсва подобно нарушение и уволнението му е незаконосъобразно.

Сочи, че доколкото в заповедта се съдържат и други хаотични твърдения за неизпълнение, които се заявяват общо и бланкетно и от текста за него остава неясно дали му се вменят в нарушение или се правят само цитати от законови и др. текстове, заявява, че не е бил в неизпълнение на каквито и да било негови задължения, като оспорва изцяло твърденията за допуснати дисциплинарни нарушения.

Поддържа се, че предвид горното не е налице неизпълнение на трудови задължения под никаква форма, а наложеното му наказание е незаконосъобразно и това е основание за отмяна на заповедта за налагането му. Работодателят е нарушил принципа за съразмерност в действията си, добросъвестност и др., залегнали в КТ, като целта на заповедта е единствено прекратяване на правоотношението с ищеца и създаване на формално основание затова, което представлява злоупотреба с право и респ. е налице нарушение на чл. 8 КТ при издаването на атакуваната Заповед.

Сочи се, че с оглед незаконосъобразността на Заповед № ЛС-89/27.03.2023 год. на Директора на ДНПР, с която му е наложено наказание „уволнение”, незаконосъобразна се явява и заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 330 ал. 2 т. 6 от КТ. С оглед на това се иска да се отмени изцяло, тъй като не са налице основанията, визириани в нея за едностранното прекратяване на правоотношението му с ответната Дирекция.

В исковата молба се сочи от ищеца, че като последица от незаконосъобразността на атакуваните заповеди за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и за прекратяване на договора, налице са основания за възстановяването му на работа - на длъжността, заемана до уволнението ми - „Главен специалист в ПУ Боровец, отдел „Контрол и охрана”, Дирекция „Биоразнообразие, контрол и охрана” при ДНПР- ....”, в каквато насока предявява и изричен петитум.

Твърди се, че след уволнението от 28.03.2023 г до 02.04.2023 год. останал без работа. На 03.04.2023 год. до 03.05.2023 год. работил при друг работодател - „Ивтони-Шопов” ЕООД, където получавал БТВ в размер на 780, 00 лв. месечно, което е по-ниско от това, което получавал при ответника — 1280, 00 лв. Поради горното се поддържа, че ответникът на

основание чл.344, ал.1 т. 3 КТ във вр. с чл. 225 от КТ му дължи обезщетение за времето, през което е останал без работа от 28.03.2023 г до 02.04.2023 год. в размер на 256, 00 лв., както и 500, 00 лв. - разлика между полученото БТВ при друг работодател в размер на 780, 00 лв. за времето от 03.04.2023 год. до 03.05.2023 год. и дължимите му се от ДНПР 1280, 00 лв. за същия период, които суми работодателят му дължи ведно със законната лихва върху сумите от подаване на исковата молба до заплащането им.

С разпореждане № 951/15.05.2023 г. след като е извършил проверка за редовност на исковата молба и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл.131 от ГПК съдът е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника, с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на 16.05.2023 г. Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението не е депозиран писмен отговор по заявената искова молба от ответника.

С Разпореждане № 1226/19.06.2023г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е доклада по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В открито съдебно заседание ищеца, редовно призован, явява се лично и с адвокат Б., поддържа така предявените обективно съединени искове по съображенията, подробно изложени в обстоятелствената част на исковата молба, ангажира писмени и гласни доказателства. По същество пледира за тяхното уважаване и присъждане на направените по делото разноски с представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, редовно призован, се е представлявал от адвокат Н., като се оспорват предявените искове, поддържа се че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е законосъобразна, ангажира гласни доказателства. По същество изразява становище за неоснователност на предявените искове, че са спазени изискванията на закона при налагане на дисциплинарното наказание, че са установени нарушенията. Иска се отхвърляне на исковете и присъждане на сторените по делото разноски с представен списък по чл. 80 от ГПК.

По делото е прието заключението по допусната съдебно-счетоводна експертиза. По делото са приобщени представените от страните писмени документи, проведен е разпит на свидетели.

След съвкупен анализ на представените от страните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е работил в Дирекция „НП Рила” - Б....от 1999 год., видно от вписванията в представеното заверено копие на трудова книжка, като последно заеманата от него длъжност по трудово правоотношение била „Главен специалист в ПУ Б...., отдел „Контрол и охрана”, Дирекция „Биоразнообразие, контрол и охрана” при ДНПР-Б.....”.

Видно от представената и приета по делото Заповед № ЛС-89/27.03.2023г. на Директора на Дирекция „Национален парк Рила”-Благоевград” е, че със същата на основание чл.192, ал.1 от КТ във връзка с чл.195, чл.187, ал.1, т.1 и т. 9, пр.1 от Кодекса на труда, и въз основа на материалите от дисциплинарна преписка по реда на чл.186 и сл. от КТ, образувана по във връзка с доклад и протокол с изх.№ 95-00-773/17.02.2023г. на зам. министър на МОСВ и във връзка с протокол от „ГПС 1“ ЕООД, както и след депозираните писмени обяснения от служителя, с вх. № 93-00-227-(1)/16.03.2023 г., ведно с изложеното в устното изслушване на лицето, обективизирано в Протокол № 1 от 21.03.2023 г. и трудовото досие на служителя на К. И. В. е наложено дисциплинарно наказание - „уволнение”, като със Заповед № 92/27.03.2023г. на Директора на Дирекция „Национален парк Рила”-Б....” на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ, трудовото правоотношение е прекратено, считано от 28.03.2023г. Посочено е в атакуваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, че трудовото правоотношение със служителя К. И. В. е възникнало въз основа на трудов договор №

218/15.11.1999г. и допълнителните споразумения към него, за длъжността Главен специалист в ПУ Боровец, отдел „Контрол и охрана“, дирекция „Биоразнообразие, контрол и охрана“ в Дирекция „Национален парк Рила“ - гр. Б..... Функциите, задачите, правата и задълженията на служителя по възникналото трудово правоотношение са уредени с подписването на длъжностната характеристика, с последно изменение, утвърдено от директора на Дирекция „Национален парк Рила“ на 11.01.2023г., с която служителят се е запознал на 13.01.2023 г. и на същата дата е получил екземпляр от нея. Според посоченото в заповедта съгласно разпоредбите на ЗЗТ и Правилника за дейността на ДНП, служителите на Дирекция „Национален парк Р.....“ са длъжни да спазват законовите и подзаконовите актове, както и вътрешните правила и разпорежданията на работодателя. Видно от разпоредбата на чл. 10, ал.1 и чл. 11 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, при изпълнение на служебните си задължения служителят следва да опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и не допуска използването му за лични цели. Служителят е длъжен своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му имущество, както и да спазва установеното работно време за изпълнение на възложените му задължения. С оглед Глава III, чл.6, ал.2, от Правилника за вътрешния трудов ред в дирекция „Национален парк Рила“, на всички служители е вменено задължението да изпълняват възложената им работа, съгласно длъжностната характеристика, да спазват установените във връзка със съхранението и експлоатацията на повереното им имущество вътрешни актове и задължителни указания на работодателя, да спазват работното време, като го използват за изпълнение на своите трудови задължения, да се явяват на работното си място навреме. □

Отразено е и че във връзка с изясняването на обстоятелствата по случая и на основание чл. 186 и сл., във вр. с чл.193 от Кодекса на труда, че адресатът на дисциплинарното производство е информиран чрез връчването на писмено уведомление с изх. № 93-00-227/14.03.2023г., с което е предоставена възможност за даване на писмени обяснения и устно изслушване. Според посоченото са депозиран писмени обяснения с вх. № 93-00-227-/1/ от 16.03.2023 г. На 21.03.2023 г. е проведено устно изслушване на служителя в присъствието на В..... Х... - старши юриконсулт и М.....Д.....- началник-отдел „Контрол и охрана“, за което е съставен и представен на работодателя Протокол № 1/21.03.2023г.

Посочено е още, че кръгът на служебните правомощия е рамката, в която всеки служител упражнява служебните си задължения, която е установена нормативно и с длъжностната характеристика, като всяко излизане извън нея следва да се означава като неспазване на трудовата дисциплина, правила и норми /законодателни, подзаконов и вътрешни за администрацията/;

Видно от заповедта наказващият орган е приел, че с поведението си служителят е допуснал отклонение от правила и норми Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация /чл.10, ал.1 и чл.11/ както и подзаконовата нормативна уредба, вътрешните правилници и се касае за допускане на „нарушаване на трудовата дисциплина, изразяващо се в закъснение, преждевременно напускане на работа, неявяване на работа или неутплътняване на работното време, както и увреждане на имуществото на работодателя. Неизпълнение на законните нареждания на работодателя и на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред или определени при възникването на трудовото правоотношение, както и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“, така и на разпорежданията на работодателя, с посочените в констативната част от настоящата, изрични административни актове. Прието е, че е допуснато неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация - при изпълнение на служебните си задължения служителят е длъжен да опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и не допуска използването му за лични цели; служителят е длъжен своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му имущество, Служителят е длъжен да спазва установеното

работно време за изпълнение на възложените му задължения /чл.10, ал.1 и чл.11/, с което е осъществил състав на дисциплинарно нарушение.

Според атакуваната заповед фактическия състав на нарушението е:

1. „В отклонение от нормативно установените си задължения да опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и да не допуска използването му за лични цели, както и задължението своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му имущество, не е установил умишлена манипулация на GPS система, инсталирана на служебен автомобил с рег. №.....на който е водач в продължение на два месеца. В отклонение от задължението си да спазва работното време, като го използва за изпълнение на своите трудови задължения, да се явява на работното си място навреме, нарушава трудовата дисциплина като системно неспазва графици, извършва необосновани продължителни престои на управляваните служебни автомобили в с. Р.....и други места извън територията на Парка, същото констатирано от проверка на ДНСЗП и ДНП „Р...

Прието е, че установеното нарушаване на трудовата дисциплина е осъществено виновно с форма на вина непредпазливост, чрез проявена небрежност и безотговорност и съставлява дисциплинарно нарушение, по см. на чл.186 от КТ, вр. чл.187, ал.1, т.9, пр.1 от КТ т.е под формата „нарушаване на трудовата дисциплина, изразяващо се в закъснение, преждевременно напускане на работа, неявяване на работа или неуплътняване на работното време, както и увреждане на имуществото на работодателя. Неизпълнение на законните нареждания на работодателя и на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред или определени при възникването на трудовото правоотношение“, вменени му като служител в отдел „Контрол и охрана“.

В заповедта наказващият орган е посочил, че отчитайки дисциплинарния статус на служителя, същия е наказван дисциплинарно със „Забележка“ през 2004г., през 2009г. в трудовото досие на В. има данни за образуване на дисциплинарно производство, и след извършената преценка на събраните по преписката доказателства, тежестта на нарушението, последиците от него, вината, обстоятелствата по случая и цялостното му служебно поведение счита, че описаните действия действително представляват извършено от него дисциплинарно нарушение на трудовата дисциплина, по см. на чл.187, т.1 и т.9, пр.1 от КТ, което е извършено виновно, с форма на вина непредпазливост, чрез проявена небрежност и безотговорност, за което и на основание чл. 195 от КТ, във вр. чл. 187, т. 1 и т.9, пр.1 и чл.188, т. 3 от КТ е наложил наказание „уволнение“.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е връчена на ищеца при условията на отказ оформен с подписите на двама свидетели на 27.03.2023г. като на същата дата му е връчена и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. На 29.03.2023г. ищецът е получил и екземпляр от атакуваната заповед.

Видно от приетото по делото заверено копие на трудова книжка прослужено време на К. И. В. в Дирекция „Национален парк Рила-Благоевград“ е 23 год; 04 мес и 12 дни - за времето от 15.11.1999г. до 27.03.2023г. вкл. Посочената основна работна заплата е в размер на 1 280,00 лева.

Установява се от приетото по делото Удостоверение изх. № 99-00-97/17.07.2023г., издадено от Дирекция „Национален парк Р.“-Б...че за последният пълен отработен месец - месец февруари 2023 година на К. И. В. е начислен брутен доход по ЗДДФЛ в размер на 1 280,00 лева.

Видно от трудов договор № 274/30.03.2023г., сключен между „Ивтони-Шопов“ ЕООД и К. И. В. е, че ищецът след прекратяване на трудовото му правоотношение с ответника е започнал нова работа, считано от 03.04.2023г. с БТВ в размер на 780, 00 лева, като се установява, че със Заповед № 126/04.05.2023г, издадена от Управителя на „Ивтони-Шопов“ ЕООД (л.22) - трудовото правоотношение с К. И. В., заемащ длъжността „общ работник промишленост“ с код по НКП 9329 0018 е прекратено на основание чл.71, ал.1 от КТ

считано от 04.05.2023г. Видно от трудовата книжка на К. И. В. е заверен трудов стаж, положен в „Ивтони - Шопов” ЕООД за периода от 03.04.2023г до 03.05.2023г. вкл - 00 год; 01 мес и 01 дни.

Съгласно служебна бележка изх. № 880/09.05.2023г., издадена от „Ивтони - Шопов” ЕООД, ЕИК 131348760, на К. И. В. за месец април 2023г е изплатено БТВ в размер на 780,00 лева, а от сведение, изготвено от „Ивтони-Шопов” ЕООД се установява, че БТВ (основна РЗ + клас) за пълен месец на К. И. В. е в размер на 780,0 лева. За месец 05.2023г. му е изплатено БТВ за 2 дни в размер на 74,28 лева.

Видно от Удостоверение изх. № 230192303066651/19.07.2023г на ТД на НАП, офис Б..... и Справка за актуално състояние на всички трудови договори по ЕГН за К. И. В. е, че ищецът е работил в Дирекция „Национален парк Р....”-Б.... до 27.03.2023г. и считано от 28.03.2023г трудовото правоотношение е прекратено.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна, са събрани и гласни доказателства.

Свидетелят И. Г., работещ при ответника, сочи в показанията си, че познава К. В., като са работили заедно в ДНП Р....от 2004 г. до м.март 2023 г., а В. изпълнявал длъжността „Главен специалист контрол и охрана“ в парка. Соци, че офисът на парковия участък се намира в сградата на ДГС на центъра на село Радуил, където се помещава и кметството. Работата им била свързана с използване на МПС, като всеки имал заповед за автомобилите, които се използват в участъка. Свидетелят заявява, че има три автомобила на разположение в участъка – една „Н....“ и два „Г....“ с номера .... Тези три автомобила се използват от шест човека, които са в участъка, плюс един началник. Всички имат заповед за всички автомобили. Автомобилите обслужват само техния парков участък, като който е на работа взема свободен автомобил, който е наличен. Свидетелят заявява още, че автомобилите били оборудвани с джипиес системи, като единият от автомобилите бил монтиран доста назад във времето, а на другите два автомобила се монтирали преди две години. Заявява, че на автомобила с № .....бил монтиран джипиес преди две-три години. Свидетелят сочи в показанията си, че при монтиране на джипиесите от тях, включително от В. се изисквало автомобилите да се закарат в офиса в гр. Самоков, където техник от София, настрани от тях монтирал джипиесите, като те не са присъствали на монтажа, а били вътре в сградата. Според показанията на свидетеля Г. служителите от парковия участък нямали задължение за поддръжката на устройствата, всичко се ръководило от дирекцията, всички данни от джипиеса отиват в дирекцията. В. и изобщо редовите служители нямали никакъв достъп до информацията от джипиес устройството и до 2023г. не са имали информация, че системите не работят. Свидетелят сочи, че през 2023 г. била направена внезапна проверка. Една сутрин в офиса в с.Р..... по време на оперативката дошли от НСЗП началници, които ги проверили дали са униформени, проверили документацията, проверили и въпросния автомобил ...понеже бил със счупени спирачки около месец и не се използвал, а бил оставен в двора на К. В.. Проверили километража, снимали го. Соци, че отишли на работа с Л... като на следващия ден следобеда пак от НСЗП и дирекцията дошли на проверка и казали, че въпросният автомобил ..... и Ладата са били извън селото на 3 км. в деня след първата проверка от НСЗП- на 17.01. Заявява, че по данни на джипиеса, автомобил „Н....“ и автомобила ....са на три километра извън селото, установили при проверката, по километражите, че „Н....“ била минала въпросните... км за деня по маршрут, който си били обходили, отишли при В. да проверят километража на автомобил... като не отчели разлика от предишния ден и следващия ден километри. Имало несъответствие между показанията на джипиеса и километража на автомобила. Джипиесът показвал движение на колата на 17.01., а километражът не показвал движение на колата. Извън този случай не е постъпвала информация, че джипиес системата не подава коректно данни или изобщо не подава такива. След като изгонили В., М. и Д.... започнали да ги информират и в края на месеца да пращат данни като джипиес точки. Свидетелят Г. сочи още, че визуален контакт нямат къде се намира по автомобила този джипиес, не присъствали при монтажите, не е монтиран на видно място, не се вижда. Никой не ги е задължавал да проверяват този джипиес дали работи или не. Заявява още, че за всеки служител има заповед за автомобилите кой да ги



управлява и в тази заповед пише „местодомуване на автомобила“, ако на следващия ден съответният служител е на работа там домува автомобила. Установява се още от показанията на свидетеля, че офиса на парковия участък се намира в центъра на с. Р.... К. живее на около километър от офиса в същото населено място. Когато има някакви документи, заповеди да се запознаят се е случвало по 1-2-3 часа автомобилите да стоят пред офиса. При изпълнение на служебните им задължения в границата на парка най-късият участък е 6 км от селото, минава се през общинска горска територия, държавна горска територия, публичната пътна мрежа. До месторабота нямат вариант да стигнат без тези автомобили, като има участъци, в които пътят свършва преди границата на парка, където оставят автомобилите и ходят пеша. Автомобилът невинаги остава в границите на парка, при дълбока снежна покривка, стигат до дадено място, ако има 2-3 км до границата на парка, автомобилът остава извън границите и те продължават нагоре. Според свидетеля използват винаги служебно облекло, няма спомени В. да се е явявал без униформа и без да е оборудван. Не е бил свидетел В. да е бил наказван за закъснение, нарушаване на графика.

Свидетелят Н. М., сочи в показанията си, че познава К. В. от 2020г., когато започнал работа в Националния парк, като свидетелят бил на длъжност „Гл.инспектор“-ръководител на парковия участък в с. Р.... а ищецът „Гл.специалист паркова охрана“-към този парков участък. Заедно работили до м.март 2023 г. Соци, че парковият участък работел с МПС – два автомобила „Г....“ с рег.№....и ... „Л... .... Само този парков участък бил обслужван от тези автомобили. В с.Радуил има офис на парка, който се намира на центъра на селото в сградата на ДГС, няма паркоместа към него и местодомуването на автомобилите било по адресна регистрация на служителите, които са от с. Р....Автомобилът .... домувал у В.. Този автомобил се управлявал от всички служители на парковия участък, като местодомуването било и на С.... Д...Заявява, че служителите в парковия участък са шестима на брой, а автомобилите били три, като всеки двама служители имат право да управляват един автомобил. Местодомуването им е на двамата служители на адресна регистрация. След постъпването му на работа била издадена заповед за управление на МПС от всички служители, като автомобилът с номер 0830 се управлявал от всички служители и местодомувал у всички служители. Тези автомобили идвали при офиса, когато сутрин правели оперативка, свидетелят поставял ежедневните задачи, имали седмичен график и сутрешната оперативка я правели в офиса пред сградата на ДГС. Всички идвали с автомобилите пред офиса и след това отивали на терен. След приключване на работа се връщали в офиса. Понякога се налагало автомобилите да остават пред офиса, докато имат работа. След това местодомуването е на всеки колега, който е управлявал МПС в конкретния ден. Заявява, че пред офиса автомобилите престояват от 15 минути до около един час, според това, което се налага да правят. Заявява и че не до всички части на парка се достига с автомобил, като за да достигнат до парковия участък, преминават през общинско и държавно горско стопанство – 5-6 км. Тези километри са извън чертите на парка, няма как да се движат само в границите на Парк Р...Сочи още, че при обилен снеговалеж границите на Национален парк Р. н...е могат да бъдат достигнати и следователно служителите управляват МПС докъдето могат, след това МПС се оставят и се тръгва пеша. Много често се случва автомобилите да престояват извън чертите на парка. По-голямата част от зимата-2-3 месеца през годината. Тези маршрути се описват в пътна книжка и всеки служител има дневник. Когато се попълва пътната книжка, тя е съобразена спрямо графика, след което се отчитат едномесечно на дирекцията на националния парк. Не е постъпвала информация, че има проблем с автомобилите и че неправилно са оформяни документите. Соци се още от свидетеля, че всички автомобили били с поставени джипиес устройства, които са поставени от фирма, но те не знаят къде и нямат достъп до джипиес системата. Свидетелят сочи, че не вижда информацията, която излиза от нея, същата се получава в дирекцията. Заявява, че той официално няма данни, че джипиес устройствата на автомобилите не работят, не са го информирали писмено за това, че информация не постъпва. Имали внезапна проверка в средата на м.01.2023 г. 16.01. сутринта в осем часа служители от министерството в с. Радуил, установили, че всички служители са с работно облекло, огнестрелно оръжие, взели всички дневници, замерили горивото на автомобилите. На следващия ден след три часа

следобед пак дошли на проверка и тогава констатирани, че.....което било в техническа неизправност, по местодомуване в дома на К. В., който бил заедно със свидетеля на работа, че превозното средство е изминало 3.5 км. Сочил, че МПС било технически неизправно, не са го ползвали него и тогава разбрал, че джипиес устройството не работи. Отишли в дома на К. В., заснели пак километража, погледнали по пътна книжка стойностите и видели, че МПС не е напуснало дома му. Нямало никакъв проблем с километрите. Те тогава казали, че джипиесът не работи, тъй като дава данни, че автомобилът се движи, а той не се движи. В тази връзка свидетелят заявява, че дошъл техникът, който поставил джипиеса, отишли с гл.инсп. Н...А....от парков участък в . И..... с МПС, техникът разглобил джипиес устройството и му казал, че картата на джипиес устройството е умишлено подвадена. Тогава за първи път видял какво представлява джипиес устройството. Сочил, че те не знаят къде се намира това устройство и как изглежда. Когато техникът е отворил черната кутийка е видял, че картата е подвадена, но свидетелят бил на разстояние и лично не го видял. Посочва и че този автомобил най-вече го използвали С....Д.... и К. В., но се ползвал и от всички. Не му е известно да е използван автомобила и за други цели. При изпълнение на задълженията всички носят униформено облекло, не е имало случай В. да е без униформено облекло, не е констатирал В. да нарушава работното време и графици, както и за другите служители. Ежедневно има контакт с В.. Не е констатирал продължителни необосновани престои на служебния автомобил. Сочил, че свидетелят Д.... на място не е идвал да прави проверки на служителите или автомобилите.

Свидателят М.... Д.... директор на дирекция в ДНП Р... сочи в показанията си, че участвал в хода на дисциплинарно производство при изслушване на К. В. пред Директора на ДНП Р....заедно с юрисконсулта на дирекцията. На проверката К. В. по време на изслушването отрекъл, че е имало нарушение на трудовата дисциплина, независимо, че имало налични документи, че има нарушение в уплътняване на работното време. Това са съпоставки на данни от джипиес системата с пътните книжки на автомобилите. Свидателят заявява, че е участвал на свалянето на данните от джипиес системата, виждал е и пътните книжки. Свидателят заявява, че основното нарушение, което установили е умишлено манипулиране на джипиес устройство на автомобил с рег.№ ..... най-често управляван от г-н К. В. и г-н С.... Д.... Поискали помощ от фирмата, която обслужва джипиес системата и която установила, че сим-картата на джипиес устройството е извадена умишлено ръчно. Преди това през м.юли 2022 г. имали случай, в който джипиес устройство от стар тип на автомобил с рег.№ ..... било отново повредено, но не могат да твърдят, че умишлено. Но отново автомобилът е бил управляван от В. и С.....Д.... Според свидетеля нарушенията са във връзка с неуплътняване на работното време и излизане извън територията на парка по време на дежурства. Общо взето били дадени обяснения от В., че това се случва при лоши метеорологични условия и субективни причини, които могат да се приемат като оправдателни. Констатирал го отговорника по транспорта, който работил с джипиес системата и уведомил директора-по-късно излизане на работа, по-късно връщане, излизане извън територията на парка. Сочил, че са извършили проверка по заповед на МОСВ за няколко месеца назад – от м.януари 2023 г. назад за няколко месеца и са установили това. Други нарушения не са установили. След извършена проверка от има съставен и доклад. Едновременно с това свидетелят сочи, че лично не е констатирал нарушенията, които е извършил В., че джипиес устройството се проверява и често пъти той е бил пред екрана и е виждал. Не може да каже за кои периоди става въпрос, не може да каже колко време е управляван автомобила от В., колко от някой друг. Свидателят сочи, че ищецът му е подчинен. Данните от пътните книжки се подават в дирекция ..... служителите ги попълват, главният инспектор ги проверява. Достъп до информация от джипиеса има само определен от директора човек. Тогава за момента това е А.... Н.... В някаква степен информацията от джипиеса достига до В.. Заявява, че на 11.07.2022 г. са коментирали, че било манипулирано джипиес устройство стар модел на един от автомобилите – С00800. Тогава го констатирал и по една случайност колегата Златарски бил на място, оправил устройството, което продължило да работи, устно докладвал на директора за този случай през м.юли 2022 г. Свидателят Делин заявява още в показанията си, че този участък ползват за офис помещение

в кметството на с. Р....имат офис и в посетителски център гр.Самоков. Владимир работи към офиса в кметството на с.Радуил и живее в с. Р.....Автомобилът домува в с. Радуил, това е със знанието и разрешението на директора. Посочва, че би трябвало документацията да се подготвя в парковия участък, като служителите попълват дневник на парковия охранител, в който всички дейности се регистрират, когато са в офиса на участъка записват от колко до колко часа работят в офиса. Автомобилът може да е на местодомуването, може да е и пред офиса в с.Р.... Свидетелят заявява и че до всички точки на парка не може да се стига без автомобил. За да се стигне до всяка една точка на парка се налага автомобилите да излизат извън границите на парка. Тези излизания извън границите на парка се отразяват като част от маршрутите, които се отчита, лично не е констатирал нарушение в тази връзка. Зимно време, когато трябва да се отиде, например в м.С.....има по-големи снежни маси. Не може да се стигне до такива местности без автомобил. Когато нямат възможност да навлязат в територията на парка оставят автомобилите извън територията на парка. Не е имало случаи на проверени и неодобриени разходи за автомобилите, свързани с транспорт на автомобилите, когато са оставали извън парка. Във всички случаи е одобрявал това, като е необходимо за изпълнение на задълженията. Заявява и че не е осъществявал проверка в офиса, когато В. идва или си тръгва от работа. В. няма задължение да наблюдава джипиеса дали работи или не. На служителите не би трябвало да е известно къде се намира джипиеса на автомобила. На място не биха могли да правят такава проверка дали едно устройство работи или не. Не е задължавал В. да проверява дали едно устройство работи или не работи. Той няма задължение да проверява наличие или липса на манипулация на джипиеса. Той не би трябвало да знае къде се намира устройството и не би трябвало да може да го установи. Не е констатирал В. да идва във вид, който да не му позволява да започне работи. До свидетеля са достигали сигналите, които са му предавани и които са за това, че не е носил униформено облекло. Сигналите са подавани до МОСВ. Твърди, че е присъствал на изслушване по дисциплинарното производство, защото е член на дисциплинарния съвет, който действа за всички служители, без изключение. Директорът не участва в дисциплинарния съвет. Дисциплинарен съвет възлага на директора да бъдат изслушани служителите. Директорът изслушал ищеца в тяхно присъствие, като то било за нарушение на трудовата дисциплина, изразяваща се в неуплътняване на работното време за периода няколко месеца от м.януари назад. Били посочени дати в уведомителното писмо за изслушването, като твърди, че на В. му е изпратено уведомително писмо. Знае, че е изпратено такова, защото е в дисциплинарния съвет, писмото е подписано от директора и се изпраща от него. Казани са му на В. за какви нарушения става въпрос, но свидетелят не може да каже точно за кои дати става въпрос, че има несъответствие между пътни книжки, данни от джипиес система и дневника на парковата охрана, седмичния график. Питали го конкретно за джипиеса на другия автомобил през м.юли месец, който е бил манипулиран, за манипулирания след това джипиес на другата кола с номер ..... На тази кола джипиес устройството е манипулирано, извадена е сим-картата с човешка намеса, установено от фирмата, която обслужва джипиес системата. Заявява, че това, че В. закъснява и си тръгва по-рано от работа, манипулацията на джипиес системата не са се случили в буквалния смисъл пред свидетеля. Не са разбрали кой е манипулирал устройството. Просто отговорността на манипулацията остава за тези, които са управлявали автомобила. Това, че не знаят къде се намира устройството не им пречи да го намерят и да го манипулират.

По делото е допосната и назначена съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. Т., заключението, по която е прието, без оспорване от страните. Според заключението на вещото лице размерът на обезщетението за оставане без работа на основание чл. 225, ал.1 от КТ за периода 28.03.2023година до 02.04.2023 година включително, изчислено на база БТВ на ищеца за последния пълен отработен месец при ответника е за 256, 00лева, като изчислението е посочено в справка № 03 на заключението. Размерът на обезщетението за оставане без работа на основание чл. 225, ал.2 от КТ за периода 03.04.2023година до 03.05.2023 година включително, изчислено на база на разликата в заплатите- получено от ищеца възнаграждение в „Ивтони Шопов” ЕООД и заплатата, която би получавал при ответника е за 500,00 лева, като изчислението е посочено

в справка № 04 на заключението. Според експерта размерът на обезщетението, претендирано по Искова молба на ищеца по реда на чл.225 от КТ, за времето през което е останал без работа - от 28.03.2023г. до 03.05.2023г. вкл. е общо за 756, 00 лв. Съдът кредитира заключението на вещото лице като пълно, обективно и компетентно.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на предявените искове и правната им квалификация: Изложените твърдения и искането за защита, сочат на правното основание на предявените искове при условията на обективно кумулативно съединяване на конститутивните искове с правно основание по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ и осъдителния иск по чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225, ал.1 и ал. 2от КТ.

Исковите са процесуално допустими – предявени са при спазване наличието на положителните процесуални предпоставки и при липсата на процесуални пречки за надлежното им упражняване, като правото на иск е надлежно упражнено чрез подаване на редовна искова молба.

По същество:

Предявени са конститутивен иск за отмяна на заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание на ищцата "дисциплинарно уволнение" и е прекратено трудовото правоотношение и признаването му за незаконно- с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, съединен с искове за възстановяване на предишната работа – с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и заплащане на обезщетение за оставане без работа, поради незаконното уволнение с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 и ал. 2 от КТ. Исковите са допустими, предявени от лицето, на което единствено принадлежи правото да оспори заповедта – работникът, срещу работодателят, при спазване на изискванията за надлежно упражняване правото на иск и липсата на процесуални пречки за неговото разглеждане.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

В настоящият случай уволнителната заповед е издадена от компетентен орган.

В хипотезата, когато служител оспори законността на наложено му дисциплинарно наказание, в тежест на работодателя е да проведе доказване, че е спазил изискванията на закона в производството по налагане на дисциплинарното наказание. В тежест на ответника е възложено да докаже, че е допуснато от служителя дисциплинарно нарушение, респективно възникнало е основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност, а наложеното дисциплинарно наказание съответства на степента на извършеното нарушение. Т.е. че Заповедта е издадена в съответствие с чл. 195 ал.1 КТ, след спазване изискванията по чл. 193 ал.1 КТ, че наказанието е наложено в срока по чл. 194 КТ и че работникът е извършил дисциплинарни простъпки, за които му е наложено дисц. наказание/ решение № 544/09.06.09г. по гр.д. № 2182/05г. на ВКС, IV г.о.

На първо място в исковата молба се поддържа твърдения за нарушение на чл. 193 от КТ.

Законосъобразното налагане на дисциплинарно наказание предполага осъществяването на процедура при спазването на постъпателно развиващ се динамичен фактически състав – реализиране на процедурата при спазването на определени срокове /чл.194 от КТ/, с издаването на мотивирана писмена заповед с точно дефинирано от закона съдържание /чл.195, ал.1 от КТ/, която да следва изслушването на гласни или приемането на писмени обяснения на работника или служителя по повод конкретно вмененото му дисциплинарно провинение /чл.193, ал.1 от КТ/. Изискването на обяснения е вменено като задължение на работодателя, което е съществен елемент от дисциплинарното производство. Задължително е за органа, който налага дисциплинарното наказание и ако последното бъде наложено без поискване на обяснения – е незаконно /в този смисъл и Реш. № 723/28.10.1988г. по гр.д. № 585/87г. на III гр.отд./. Непоискването на обяснения, респ. липсата на покана за изслушване, съгласно разпоредбата на чл.193, ал.2 от КТ, е абсолютно отменително основание. Прави дисциплинарното уволнение незаконно на процесуално основание и съдът отменя наложеното дисциплинарно наказание, без да разглежда спора по същество /Реш. №

964/05.01.1988г. по гр.д. № 689/87г. на III гр.отд./ Тежестта да докаже, че такива обяснения са изискани от работника или служителя и че тези обяснения са именно във връзка с намерението на работодателя да инициира дисциплинарна процедура срещу служителя, е на работодателя, т.е. на ответната страна. Тази страна следва да представи в процеса доказателства, че са изискани обяснения от служителя именно във връзка с факта, че спрямо него започва дисциплинарно производство и то не производство изобщо, а за неизпълнение на конкретно вменени му нарушения на трудовата дисциплина. Фактът на поискване на обясненията, респ. на поканването на работника/служителя да бъде изслушан, може да се установява с всякакви доказателства /Решение № 568/26.08.1988г. по гр.д. № 472/88г. на III гр.отд./. Разпоредбите на чл. 193 ал.1, чл. 194 и чл. 195 ал.1 КТ са императивни и съдът следи служебно за прилагането им поради техния характер./ така Решение № 1506/10.12.99г. на ВКС по гр.д. № 408/99г., III г.о.; Решение № 432/20.04.2000г. на ВКС по гр.д. № 1358899г., III г.о./. В настоящият съдът намира, че ответникът-работодател не е доказал по реда на пълното и главно доказване, че от ищеца са поискани обяснения, че същите са поискани именно във връзка с вменените му нарушения и че е изслушан. Обстоятелството, че такива са цитирани в атакуваната заповед не е достатъчно, за да се приеме, че ищецът е доказал, че е спазил изискването на закона. По делото същият не е представил нито едно писмено доказателство в тази насока. Действително свидетелят Делин сочи в показанията си, че е присъствал при изслушване на ищеца във връзка с дисциплинарното производство, като същият бил изслушан от директора, но показанията му са общи, неконкретизирани и от същите не може да се изведе нито кога е поканен ищецът да даде обяснения, нито кога е изслушан, нито дали е поканен да даде обяснения именно във връзка с процесните нарушения. Между визираните в уволнителната заповед нарушения и тези, за които се иска обяснение по реда на чл. 193, ал.1 КТ трябва да има съответствие. В случая от показанията на свидетеля Делин не става ясно за какви точно нарушения ищеца е следвало да даде обяснения и респ. е изслушан. Съвкупната преценка на релевантните обстоятелства и ангажираните от работодателя доказателства обосновават извод за неспазена процедура по чл. 193, ал.1 КТ.

Макар неспазването на императива на чл. 193, ал.1 КТ да освобождава съда от разглеждане на спора по същество, особеностите на процесното уволнение налагат обсъждането на уволнението на ищеца в контекста на изискванията на чл. 195, ал.1 във вр. с чл. 194, ал.1 от КТ

Относно спазването на срока по чл. 194 от КТ, за което е налице и оплакване в исковата молба:

Съобразно разпоредбата на чл.194, ал. 1 от КТ налагането на дисциплинарни наказания е ограничено със срокове, като първото предложение на разпоредбата определя, че срока е не по-късно от два месеца считано от открИ.е на нарушението, а второто предложение - не по-късно от една година от извършването му. Цитираната разпоредба определя краен срок за налагане на дисциплинарно наказание от една година, считано от извършване на нарушението, независимо от обстоятелството кога нарушението е открито. В случая за съда е невъзможно да извърши проверка дали е спазен срока за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като в атакуваната заповед твърдяните дисциплинарни нарушения не са посочени като дати или период на извършване. В цялата заповед липсва каквото и да било посочване на време на извършване на всяко едно от нарушенията. Предвид изложеното и само на това основание заповедта е незаконосъобразна.

Според настоящият съдебен състав атакуваната заповед за налагане на дисциплинарно нарушение не отговаря и на изискванията на чл. 195 от ГПК.

Съдебната практика е категорична и безпротиворечива, че не е необходимо фактическото основание задължително да съвпада с юридическото, като по-важно е фактически в мотивите на заповедта, с която се обосновава дисциплинарната отговорност ясно и недвусмислено да е посочено какво, къде и как е извършено от работника или служителя и това да е в противоречие с вменените му преки трудови задължения по длъжностна характеристика.

Съгласно чл. 195 КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, описание на нарушението с обективните и субективни признаци, времето на извършването му, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Чрез очертаване на фактическите и правните основания за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание се осигурява защитата на служителя, който трябва да знае за какво нарушение на трудовата дисциплина се налага наказанието, а от друга страна, по този начин се очертава предметът на съдебния контрол за законосъобразност в случай на съдебно оспорване на уволнението. Поради това заповедта, с която се налага дисциплинарно наказание, следва да бъде ясно мотивирана и по начин, че да са ясни съществени признаци на деянието от обективна страна, времето и мястото на извършването му. Важното е от съдържанието на заповедта да следва несъмненият извод за същността на фактическото основание, поради което е прекратено трудовото правоотношение и работникът или служителят да има възможност да разбере причината, поради която трудовото правоотношение е прекратено, а съдът да може да извърши проверка и въз основа на това, да заключи дали уволнението е законосъобразно /така решение № 162/13.07.2016 г. на ВКС по гр.д. № 67/2016 г., IV г.о., решение № 377/26.10.2011 г. на ВКС по гр.д. № 1962/2010 г., IV г.о., решение № 322/7.11.2012 г. на ВКС по гр. д. № 278/2011 г., III г.о., решение № 464/26.05.2010 г. на ВКС по гр.д. № 1310/2009 г., IV г.о./. Също задължението по чл. 195, ал. 1 КТ за мотивиране за заповедта за уволнение е въведено с оглед изискването на чл. 189, ал. 2 КТ за еднократност на наказанието; с оглед съобразяване на сроковете по чл. 194 КТ и възможността на наказания работник за защита в хода на съдебното производство по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ /така решение № 205/04.07.2011 г. на ВКС по гр.д. № 236/2010 г., IV г.о./.

В настоящият случай съдът намира, че в Заповедта се съдържат само общи цитирания на задължения на служителя и общи и неконкретизирани нарушения, които са описани като „В отклонение от нормативно установените си задължения да опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и да не допуска използването му за лични цели, както и задължението своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му имущество, не е установил умишлена манипулация на GPS система, инсталирана на служебен автомобил с рег. № СА 0830 XM, на който е водач в продължение на два месеца. В отклонение от задължението си да спазва работното време, като го използва за изпълнение на своите трудови задължения, да се явява на работното си място навреме, нарушава трудовата дисциплина като системно неспазва графици, извършва необосновани продължителни престои на управляваните служебни автомобили в с. Радуил и други места извън територията на Парка, същото констатирано от проверка на ДНСЗП и ДНП „Р..... Видно е, че липсва посочване на конкретни действия или бездействия, които да са относими конкретно към ищеца, липсва всякаква индивидуализация по време и място, обосноваващи възприетите от органа дисциплинарни нарушения и то подкрепени с надеждни доказателства, а не с предположения. Цитираните като нарушени текстове от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и др. са абстрактни, а задължение на работодателя е да конкретизира конкретното поведение на служителя, довело до тяхното нарушаване, каквато конкретизация не е налице. В атакуваната заповед е прието, че установеното нарушаване на трудовата дисциплина е осъществено виновно с форма на вина непредпазливост, чрез проявена небрежност и безотговорност и съставлява дисциплинарно нарушение, по см. на чл.186 от КТ, вр. чл.187, ал.1, т.9, пр.1 от КТ т.е под формата „нарушаване на трудовата дисциплина, изразяващо се в закъснение, преждевременно напускане на работа, неявяване на работа или неуплътняване на работното време, както и увреждане на имуществото на работодателя“. Липсва каквато и да е яснота от така посоченото в заповедта за кое от предложенията на чл. 187, т. 1 е наложено наказание, кога са извършени тези нарушения и в какво точно се изразяват. Неконкретизирано е и посоченото нарушение „В отклонение от нормативно установените си задължения да опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и да не допуска използването му за лични цели, както и задължението своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му имущество, не е установил умишлена манипулация на GPS система, инсталирана на служебен автомобил с рег. № СА

0830 ХМ, на който е водач в продължение на два месеца“, което е подведено под нормата на чл. 187, ал. 1, т. 9, пр. 1 от КТ. Не са посочени време на извършване или период на деянието. Не е ясно и кое имущество е повредил или не е опазил ищеца.

Дори да се приеме, че съдържанието на заповедта, в достатъчна степен изяснява същността на фактическото основание, поради което е прекратено трудовото правоотношение и работникът или служителят да има възможност да разбере причината, поради която е уволнен, а съдът да може да извърши проверка и, въз основа на това, да заключи дали уволнението е законосъобразно, то следва да се отговори на следващия въпрос, а именно дали въобще има допуснато нарушение от страна на ищцата. В тежест на ответника в производството беше да докаже, че е налице посоченото в заповедта нарушение на трудовата дисциплина, обосновало наказанието. По правило дисциплинарната отговорност на работника или служителя се ангажира за неговите виновни действия или бездействия, извършени по небрежност (немарливост, невнимание, недоглеждане и други подобни).

При спор относно законосъобразното упражняване от работодателя на субективното му потестативно право на уволнение тежестта да установи, че заповедта, с която то е упражнено, е на работодателя /чл. 154, ал. 1 от ГПК/. Работодателят следва да установи при условията на пълно и главно доказване всеки елемент, както от обективна, така и от субективна страна извършено конкретно нарушение на трудово задължение, което е вменено на уволнения работник, съобразно длъжностната му характеристика, както и че тежестта на същото и обстоятелствата, при което е осъществено предполагат и избора при налагане на най-тежкото по вид наказание – уволнение, т.е. съответствие на извършеното с наказанието. В случая от събраните по делото гласни доказателства, не се установява извършването от ищеца на нито едно от визираните общи и неконкретни нарушения на трудовата дисциплина. Не се установи ищецът да е нарушавал трудовата дисциплина, изразяващо се в закъснение, преждевременно напускане на работа, неявяване на работа или неуплътняване на работното време. Относно посоченото в заповедта, че в отклонение от нормативно установените си задължения да опазва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и да не допуска използването му за лични цели, както и задължението своевременно да информира непосредствения си ръководител за загубата или повреждането на повереното му имущество, не е установил умишлена манипулация на GPS система, инсталирана на служебен автомобил с рег. №.....на който е водач в продължение на два месеца, съдът намира, че от гласните доказателства не се доказва и това нарушение. Напротив всички свидетели, включително и водения от ответника сочат, че служителите, включително и ищецът не са имали задължения да следят GPS система, инсталирана на служебен автомобил с рег. № СА 0830 ХМ дали работи, дали дава вярна информация, нещо повече, същите не са знаели къде се намира тя. Установи се и че е била издадена заповед, ползваните от служителите на парка, включително и В., автомобили да домуват по адресната им регистрация, както и че във връзка с изпълнение на служебните си задължения служителите и ищецът са достигали до работното си място с автомобилите, същите са престоявали пред офиса на парка, когато е било необходимо да попълват документи, оставяни са в зони извън парка, в случаите, когато не е било възможно да се достигне до територия на парка. С оглед изложеното не се установи и да е извършено посоченото нарушение.

По изложеното съдът намира, че уволнението следва да бъде отменено като незаконо и да бъдат отменени заповедите, с които е наложено най – тежкото по вид дисциплинарно наказание – “дисциплинарно уволнение” и е прекратено трудовото правоотношение на ищеца като незаконосъобразни.

С оглед основателността на главния иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, както и че заповедта, с която е прекратено трудовото правоотношение с ищеца е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена, то е основателен вторият обективно съединен иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението от ищеца длъжност – „Главен специалист в ПУ Б..., отдел „Контрол и охрана“, Дирекция „Биоразнообразие, контрол и

охрана” при ДНПР-Благоевград” в Дирекция „Национален парк Рила”-Б....

По иска с правно основание с чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. с чл. 225, ал.1 от КТ, основателността му предполага наличието на следните предпоставки - отмяна на уволнението като незаконно, оставането без работа като негова последица и пропуснатата полза за работника в размер на brutното му трудово възнаграждение за не повече от шест месеца, считано от датата на прекратяване на правоотношението.

В казуса, отделно от изложените по-горе доводи за основателност на главния иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, ищеца при условията на пълно и главно доказване установи оставането си без работа за периода от 28.03.2023г. до 02.04.2023г., както и установи и размера на обезщетението. Видно от представената трудова книжка и справка за трудови договори на ищеца за посочения период същият е останал без работа. Установи се, че последното за последният пълен отработен месец - месец февруари 2023 година на К. И. В. е начислена брутен доход по ЗДДФЛ в размер на 1 280,00 лева. Съгласно нормата на чл. 225, ал. 1 от КТ, при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради уволнението, но не за повече от 6 месеца. Установи се от заключението на вещото лице С. Т., което съдът кредитира, че размерът на обезщетението за оставане без работа на основание чл. 225, ал.1 от КТ за периода 28.03.2023година до 02.04.2023 година включително, изчислено на база БТВ на ищеца за последния пълен отработен месец при ответника е 256, 00 лева, колкото е и предявен. Поради което иска е основателен и доказан и следва да бъде уважен в пълния му размер. Следва да се присъди и поисканата законна лихва по чл. 86 от ЗЗД върху присъденото паричното обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ, от предявяването на иска – 15.05.2023г. до окончателното изплащане на обезщетението.

По иска с правно основание с чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. с чл. 225, ал.2 от КТ, основателността му предполага наличието на следните предпоставки - отмяна на уволнението като незаконно, започване от страна на уволнения работа, която е по-ниско платена в рамките на шест месеца, считано от датата на прекратяване на правоотношението.

В случая се установи, че ищецът след уволнението е започнал работа в „Ивтони Шопов” ЕООД, считано от 03.04.2023г., което трудово правоотношение е прекратено, считано от 04.05.2023г. Установи се и от приетите по делото писмени доказателства и експертното заключение на вещото лице С. Т., че за времето от 03.04.2023 година до 03.05.2023 година вкл. е получавал по-ниско трудово възнаграждение от това, което би получил при ответника, като размерът на обезщетението за оставане без работа на основание чл. 225, ал.2 от КТ за периода 03.04.2023година до 03.05.2023 година включително, изчислено на база на разликата в заплатите е за 500,00 лева. Предвид изложеното и този иск е изцяло основателен и следва да бъде уважен, като се присъди на ищеца и поисканата законна лихва по чл. 86 от ЗЗД върху присъденото паричното обезщетение по чл. 225, ал. 2 от КТ, от предявяването на иска – 15.05.2023г. до окончателното изплащане на обезщетението.

По отношение на разноските:

Съобразно изхода на делото в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от същия разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция в размер на 1200,00 лв. /хиляда и двеста лева/, за които са представени доказателства, че са извършени, видно от представения договор за правна защита и съдействие.

С оглед изхода от спора и по аргумент на противното на чл.359 от КТ и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответната страна дължи да заплати по сметка на РС Б... дължима държавна такса по исковете – по неопценяемите по чл.344, ал.1, т. 1 и т.2 от КТ – в размер на по 80,00 лева за всеки един от тях - арг. чл.3 от ТДТССГПК/, а по оценяемите - по чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225, ал. 1 и ал. 2 от КТ - по 50, 00 лв. или общо сума в размер на 260, 00 лв. за дължими държавни такси, както и сумата от 250, 00 лв. за заплатена от бюджетната сметка на съда възнаграждение за вещо лице.

С оглед изложеното, съдът



## РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО УВОЛНЕНИЕТО на К. И. В., с ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. Б.... чрез адвокат А. Б., извършено със Заповед № .....на Директора на Дирекция „Национален парк Р....., с която на основание чл.192, ал.1 от КТ във връзка с чл.195, чл.187, ал.1, т.1 и т. 9, пр.1 от Кодекса на труда на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и ОТМЕНЯ Заповед № ЛС-89/27.03.2023г. на Директора на Дирекция „Национален парк Р.....-Б...”, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и Заповед № 92/27.03.2023г. на Директора на Дирекция „Национален парк Р...”-Б..., с която на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ трудовото правоотношение е прекратено, считано от 28.03.2023г. на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ като незаконосъобразни.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ К. И. В., с ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. Б..... чрез адвокат А. Б., на заеманата преди уволнението длъжност – „Главен специалист в ПУ Б.....отдел „Контрол и охрана”, Дирекция „Биоразнообразие, контрол и охрана” при ДНПР-Б.....в Дирекция „Национален парк Р...”-Б..

ОСЪЖДА Дирекция „Национален парк Р....“, представлявана от Директора Ди.... К... А... гр. Б..... ДА ЗАПЛАТИ на К. И. В., с ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. Б.....чрез адвокат А. Б. сумата от 256, 00 лв. /двеста петдесет и шест лева/, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда, за времето, през което е останал без работа поради незаконното уволнение, считано от 28.03.2023г. до 02.04.2023г., ведно със законната лихва върху горната сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 15.05.2023г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ.

ОСЪЖДА Дирекция „Национален парк Рила“, представлявана от Директора Д... К... А... гр. Б..... ДА ЗАПЛАТИ на К. И. В., с ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. Б..... чрез адвокат А. Б. сумата от 500, 00 лв. /петстотин лева/, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 2 от Кодекса на труда, за разликата от по-ниско платената работа, която е заемал след уволнението спрямо трудовото възнаграждение, което би получил ако беше на работа, за периода от 03.04.2023г. до 03.05.2023г., ведно със законната лихва върху горната сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 15.05.2023г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ.

ОСЪЖДА Дирекция „Национален парк Рила“, представлявана от Директора Димитър К.....А...гр. Б.....ДА ЗАПЛАТИ на К. И. В., с ЕГН \*\*\*\*\*, със съдебен адрес гр. Б..... чрез адвокат А. Б. сумата от 1200, 00 лв. /хиляда и двеста лева/, направени по делото разноси /заплатено адвокатско възнаграждение/, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Дирекция „Национален парк Р.....“, представлявана от Директора Димитър К.....А.. гр. Б..... ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд – гр. Б.....сумата от 260, 00 лв. /двеста и шестдесет лева/, представляваща държавна такса върху уважените искове, сумата от 250, 00 лв. /двеста и петдесет лева/, представляваща заплатено от бюджетната сметка на съда възнаграждение за вещо лице, както и сумата от 5,00 /пет/ лева – в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за принудително събиране на сумата.

Решението може да се обжалва от страните с въззивна жалба в двуседмичен срок, считано от посочения по реда на чл.315, ал.2 от ГПК ден за обявяването му – 27.09.2023г., чрез Районен съд Благоевград пред Б..... окръжен съд.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: \_\_\_\_\_